

ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

Administrative Factors Affecting Teachers' Competency in the Digital Era in Schools

Under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1

สิทธิินท์ ภูศรีฐาน¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์² ดร.ปิญญ์ ทองเหลา³

Sittinon Phoosritan¹ Asst. Prof. Dr. Watana Suwannatrai² Dr. Pinyo Thonglao³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ทำอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 344 คน จากจำนวน 89 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.322 – 0.782 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.776 และแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.438 – 0.915 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.788 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ (t – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยทางการบริหาร อยู่ในระดับมาก
2. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ ขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ ขนาดโรงเรียน พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Program Sakon Nakhon Rajabhat University

³ผู้อำนวยการชำนาญเชี่ยวชาญ โรงเรียนกุดบากพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

³Director Senior Professional Level Kutbak Pathana Suksa School Under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สิทธิินท์ ภูศรีฐาน, sittinon.ph66@snru.ac.th

รับเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2568 แก้ไข 28 มีนาคม 2568 ตอรับ 29 มีนาคม 2568

5. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง โดยมีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .844 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า มีจำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การมุ่งใจ การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยาการและวัฒนธรรมองค์การ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 76.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27637

7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมุ่งใจ ผู้บริหารต้องเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้คณะครูและบุคลากร โดยการมอบรางวัล ประกาศเกียรติคุณ การยกย่องชมเชย 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร เห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพของตนเองในการพัฒนาตนเอง 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารต้อง ส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญในการใช้และพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) ด้านบรรยาการและวัฒนธรรมองค์การ ผู้บริหารต้อง ส่งเสริมบุคลากรทำงานเป็นทีม มีความรักความสามัคคี โอบอ้อมอารี แบ่งปันกัน ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ผู้บริหารต้อง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเข้าใจความสำคัญของการศึกษาในยุคดิจิทัล

ABSTRACT

This research aimed to study, compare, identify the relationships, determine predictive power, and seek the development of administrative factors affecting teachers' competencies in the digital era under of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. The sample group for this study consisted of school administrators and teachers in the academic year 2024, totaling 344 individuals from 89 schools. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table and was selected through multi-stage random sampling. The research instruments used for data collection were five-point Likert scale questionnaires, including a questionnaire on administrative factors with the discrimination power of the items ranged between 0.322 and 0.782, with a reliability coefficient of 0.776. Another questionnaire on teachers' competencies in the digital era had a discrimination power ranging from 0.438 to 0.915, with a reliability coefficient of 0.788. Additionally, an interview form was utilized. The statistical methods employed for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t – test, F – test, one – way analysis of variance (ANOVA), Pearson's simple correlation coefficient analysis, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings revealed that:

1. The administrative factors was at a high level.
2. The teachers' competencies in the digital era was at a high level.
3. Opinions of school administrators and teachers on school administration factors, categorized by position and work experience, showed no significant differences. However, by school size exhibited statistically overall, significant differences at the .05 level.
4. Teachers' competencies in the digital era, based on the opinions of school administrators and teachers, showed no significant differences when categorized by position and work experience. However, by school size exhibited statistically significant differences at the .05 level.

5. There was a high positive correlation between school administration factors and teachers' competencies in the digital era, with a correlation coefficient of .844, which was statistically significant at the .01 level.

6. Among the 6 analyzed aspects of school administration factors of school administrators, 5 factors significantly predicted the teachers' competencies at the .01 level. These factors included motivation, personnel development, information technology, organizational climate and culture, and leadership of administrators. These factors predicted 76.50% of teachers' competencies in the digital era, with a standard error of prediction of ± 0.27637 .

7. The proposed guidelines for developing administrative factors affecting teachers' competencies in the digital era emphasize the development of five key areas: 1) motivation Administrators should boost staff morale through rewards, recognition, and appreciation. 2) personnel development They should encourage continuous self-improvement and professional growth. 3) information technology They should promote the use and development of innovative learning technologies. 4) organizational climate and culture They should foster teamwork, unity, and collaboration. and 5) leadership of administrators must have vision and understand the role of education in the digital era.

Keywords: Administrative Factors, Teacher Competency, The Digital Era.

ภูมิหลัง

โลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน รัฐมีหน้าที่จัดโครงสร้างพื้นฐานและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้และบริหารจัดการภาครัฐ กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์เพื่อพัฒนาผู้บริหารครูบุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียนให้มีความรู้และสามารถทางเทคโนโลยีได้ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงสู่โลกยุคดิจิทัลส่งผลให้เกิดโลกไร้พรมแดน ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ประเทศไทยกำลังก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นฐานพัฒนาเศรษฐกิจ องค์กรต้องปรับตัวและบริหารงานด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู เพื่อให้สามารถสอนและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูในศตวรรษที่ 21 ไม่ได้เป็นเพียง "ผู้สอน" อีกต่อไป แต่ต้องปรับบทบาทเป็น "ผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้" ที่ช่วยชี้แนะและเชื่อมโยงองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน สมรรถนะดิจิทัลของครู และการสอนดิจิทัล จึงเป็นสิ่งจำเป็น ครูต้องสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งครูต้องปรับตัวให้เท่าทันกับเทคโนโลยีดิจิทัล เรียนรู้แนวทางการสอนแบบใหม่ และเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลให้แก่ผู้เรียนไม่เพียงเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง แต่ยังเพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมเผชิญกับความท้าทายในอนาคต (คมคาย น้อยสิทธิ์, 2561, หน้า 40 – 57)

ปัจจัยการบริหารโรงเรียนเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารจัดการ ซึ่งแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละโรงเรียนและกระแสโลกาภิวัตน์ ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและคุณภาพของระบบการศึกษา โดยต้องมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะที่โดดเด่น สามารถบริหารการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และใช้ข้อมูลสารสนเทศในการกำหนดยุทธศาสตร์ โดยต้องอาศัยศาสตร์และศิลป์ในการบริหารโรงเรียน ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนสามารถแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การพัฒนาบุคลากร 4) งบประมาณ 5) การจูงใจ 6) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร การบริหารโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้เพื่อให้สามารถพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้ (ชัยยนต์ เพาพาน, 2559, หน้า 303) อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาซึ่งปัจจัยทางการบริหารที่ได้จากการสังเคราะห์ จากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการและนักการศึกษา สรุปเป็นปัจจัยทางการบริหาร 6 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การพัฒนาบุคลากร 4) งบประมาณ 5) การจูงใจ และ 6) บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร

สมรรถนะเป็นคุณลักษณะครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลลัพธ์ที่ดีให้กับการศึกษาและการจัดเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริงในสถานศึกษาหรือองค์กรการศึกษา มีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีใน ครูต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล โดยครูต้องมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม พร้อมพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครู ได้แก่ คุณลักษณะความเป็นครู มีจิตวิญญาณความเป็นครู รู้จักพัฒนาตนเอง และให้ความเคารพผู้อื่นความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้ – มีความรู้เชิงลึกในเนื้อหาวิชาที่สอน และสามารถใช้สื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาได้ การจัดการเรียนรู้ ออกแบบและประเมินการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์กับชุมชน – เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุค Education 4.0 ครูต้องมีสมรรถนะด้านดิจิทัล เพื่อใช้เทคโนโลยีพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการเรียนรู้ การใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน การพัฒนาความคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสมรรถนะครูในยุคดิจิทัลเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการศึกษา และสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพสำหรับผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563, หน้า 25)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษามีการปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลายด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาตอนต้น ให้เป็นไปตามพัฒนาการและความสามารถตามช่วงวัย ส่งเสริมให้มีการต่อยอดแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เพื่อเมื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น AI ระบบการเรียนแบบ Hybrid VR GAMIFICATION Metaverse Digital Twin 3.0 Digital Classroom เป็นต้น พัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจด้วยการเรียนรู้อย่างมีความสุข ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่เพื่อประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งเสริม พัฒนา ต่อยอดแบบปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษาของพื้นที่ที่นวัตกรรมการศึกษา

คำถามของการวิจัย

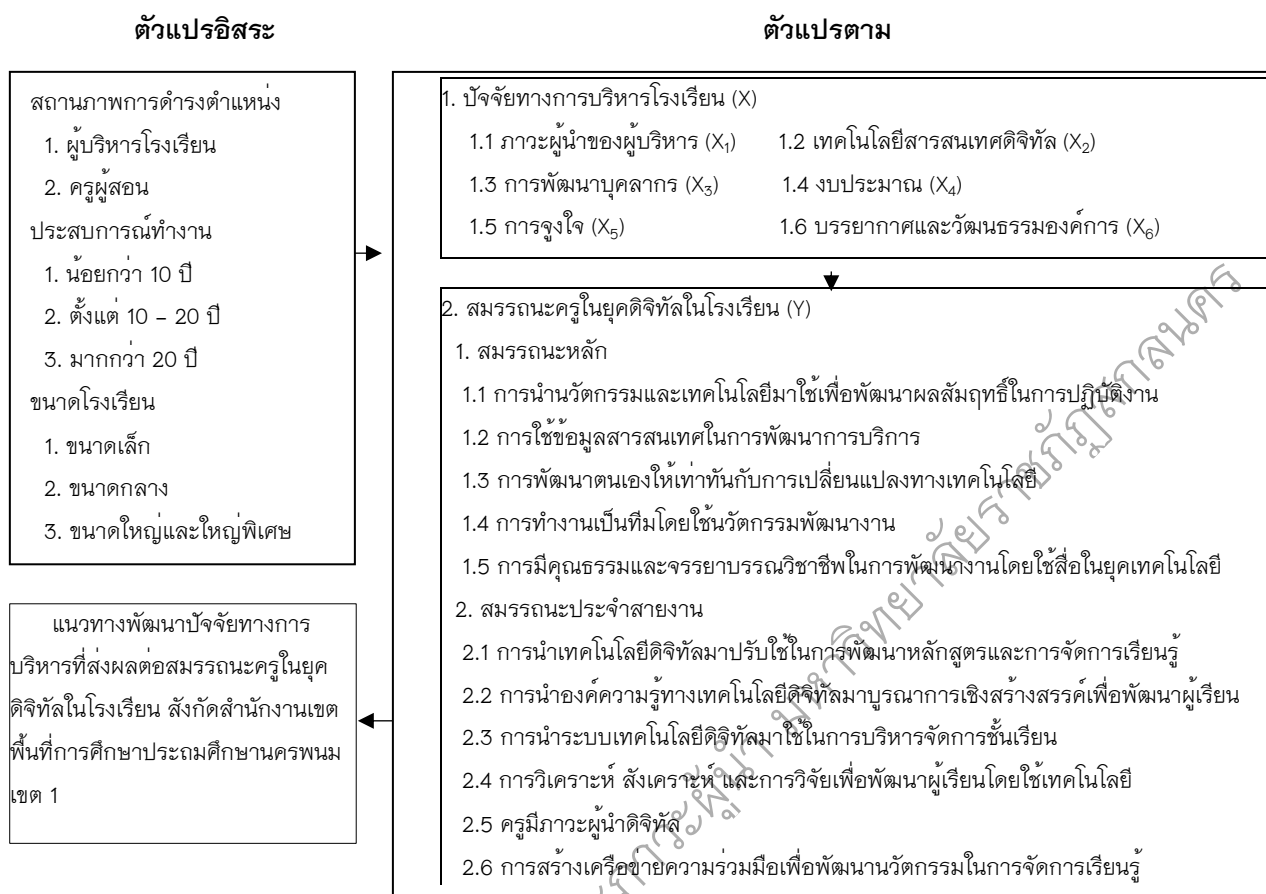
1. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู อยู่ในระดับใด
2. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู อยู่ในระดับใด

3. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามสถานภาพดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน ขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามสถานภาพดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน ขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัลในโรงเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามสถานภาพดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน ขนาดโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู จำแนกตามสถานภาพดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน และขนาดโรงเรียน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
6. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัลในโรงเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2,041 คน จาก 248 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 248 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,473 (ข้อมูล 10 มิถุนายน 2567)
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2567 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970, pp. 607 – 610 อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอาด, 2566, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 336 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 344 คน จาก 89 โรงเรียน เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน ครูผู้สอน จำนวน 255 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 จำนวน 6 ด้าน 1) ภาวะผู้นำของ

ผู้บริหาร 2) เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การพัฒนาบุคลากร 4) งบประมาณ 5) การจูงใจ 6) บรรยากาศและวัฒนธรรม
องค์การมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหาร เท่ากับ 0.776 และแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 11 ด้าน ค่าอำนาจ
จำแนกอยู่ระหว่าง 0.438 – 0.915 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เท่ากับ 0.788

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน
และกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 255 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 344 คน และได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครู
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ผู้บริหารและครูตอบแบบสอบถาม (ดำเนินการส่งรับแบบสอบถามด้วยตนเอง
และทางไปรษณีย์)
3. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูล
เรียบร้อยแล้ว ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 344 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test)
ชนิด Independent Sample และสถิติทดสอบ (F – test) ชนิด (One – Way ANOVA) สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
(Cronbach' Alpha – Coefficient) และ กวาร์ฮาคาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment
Coefficient) แปลค่าระดับความสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สภาพการดำรงตำแหน่ง
กับขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .844 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า มีจำนวน 5 ด้านที่สามารถพยากรณ์การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การจูงใจ การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 76.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27637

7. แนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ได้แก่ การจูงใจ โดยการให้รางวัลและยกย่องชมเชย, การพัฒนาบุคลากร ผ่านการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง, เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการจัดหาและปรับปรุงอุปกรณ์ รวมถึงส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้, บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาครูและการเรียนการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยทางการบริหารมีความสำคัญต่อความสำเร็จของสถานศึกษา หากสามารถบริหารจัดการปัจจัยเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการที่ดีต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันสอดคล้องกับ แก้วกาญจน์ กิมาวัฒน์ (2564, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงพร อุดรพันธ์ (2564, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยทางการบริหารและปัจจัยวัฒนธรรมคุณภาพที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่าระดับปัจจัยทางการบริหารของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสมรรถนะของครูในยุคดิจิทัลถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ระบบการศึกษาสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ภัทรพร เยาวรัตน์ (2565, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ส่วน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูจะมีบทบาทต่างกัน แต่ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญกับ การบริหารบุคลากร การจัดสรรทรัพยากร การพัฒนาหลักสูตร และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมีผลต่อมุมมองการบริหาร โดยผู้มีประสิทธิภาพสูงมักเน้นยุทธศาสตร์และ

นโยบายที่ยั่งยืน ขณะที่ผู้มีประสบการณ์น้อยให้ความสำคัญกับการสอนและเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากรจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยโดยรวมนี้ ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. สมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูตระหนักถึงความสำคัญของ สมรรถนะด้านดิจิทัล ในบทบาทของครูยุคใหม่ โดยเห็นพ้องว่าครูควรมีทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อดิจิทัล, การสอนออนไลน์ และการประเมินผลด้วยเครื่องมือดิจิทัล รวมถึงได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทุกขนาดของโรงเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ครูที่มีประสบการณ์สูง มักให้ความสำคัญกับหลักการทางวิชาชีพและการสอนแบบดั้งเดิม ขณะที่ ครูรุ่นใหม่ มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีมากกว่า และมีแนวโน้มใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ กิตติพิชัย ดังเกษี (2565, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะประจำสายงานของครู ตามความคิดเห็นของครู การดำรงตำแหน่งของครู พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนกับสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล ความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .844 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการบริหารที่ดี สนับสนุนด้านเทคโนโลยี และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะที่ดีขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิจัยของ กิตติพิชัย ดังเกษี (2565, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม กับกับสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

6. อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน มีจำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้านได้แก่ การจูงใจ การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ร้อยละ 76.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27637 เพราะ การบริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะครูในยุคดิจิทัล โดยปัจจัยหลักที่ส่งผล ได้แก่ การจูงใจ, การพัฒนาบุคลากร, เทคโนโลยีสารสนเทศ, บรรยากาศองค์การ, และ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หากโรงเรียนสนับสนุนปัจจัยเหล่านี้ ครูจะสามารถปรับตัวและพัฒนาทักษะดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ทันสมัยและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐดนัย วงษาเนา (2564, หน้า 152) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่า ปัจจัยการบริหารที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยทั้ง 5 ด้าน มีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านบุคลากรและการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านบรรยากาศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรกระตุ้นให้ครูและบุคลากรมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานผ่านการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน สร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมขวัญกำลังใจด้วยการให้คำชื่นชมและรางวัลที่เหมาะสม

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีนโยบายและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีความเข้าใจและปฏิบัติงานตามแนวทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา โดยเน้นการทำงานเป็นทีม และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่งเสริมความก้าวหน้าและการยกย่องชมเชย และควรจัดให้มีระบบการประเมินผลและการให้รางวัลที่เป็นธรรมและเหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้ครูมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรจัดสรรและมอบหมายงานที่ช่วยเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ให้แก่ครูและบุคลากร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศในการปฏิบัติงาน

1.5 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูและบุคลากรได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดอบรม ฝึกทักษะ และเปิดโอกาสให้ทดลองนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการเรียนการสอน เพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือ การเรียนรู้แบบเสมือนจริง (AR/VR) กับการพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้

2.2 ควรนำปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในยุคดิจิทัลไปทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ แก้ปัญหาและพัฒนาปัจจัยทางการบริหาร

เอกสารอ้างอิง

- กณิชา ศิริศักดิ์. (2563). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู: ผลการศึกษาการวิจัยหลักสูตรวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกเนตร คำไพ. (2566). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิตติพงษ์ ดังเกษิ. (2565). สมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- กิตติศักดิ์ ชัยสุพรรณ. (2565). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- แก้วกาญจน์ กิมาณวัฒน์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชนิษฐา ปานผา. (2568). สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ณัฐดนัย วงษาเนาว์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรธิดา ลำเนาทอง (2565). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรสวรรค์ เหลาเวียง. (2564). ความเครียดในการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภาณุมาศ เกสรสุวิวงศ์. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.